

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ
«ТЕХНОЛОГО-ЕКОНОМІЧНИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ
МИКОЛАЇВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО АГРАРНОГО УНІВЕРСИТЕТУ»**

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова приймальної комісії
В.о. ректора Миколаївського
національного аграрного
університету

В'ячеслав ШЕБАНІН
« 30 » 2026 р.

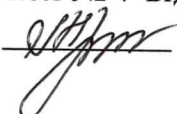

ПРОГРАМА

співбесіди з української мови
для вступників на основі повної загальної середньої освіти
до Відокремленого структурного підрозділу
«Технологічно-економічний фаховий коледж
Миколаївського національного аграрного університету»
у 2026 році

за спеціальностями:

- D2 Фінанси, банківська справа, страхування та фондовий ринок
- D1 Облік і оподаткування
- D3 Менеджмент
- D7 Торгівля
- F6 Інформаційні системи і технології
- G3 Електрична інженерія
- H1 Агрономія
- H2 Тваринництво
- H7 Агроінженерія
- J2 Готельно-ресторанна справа та кейтеринг

Розглянуто та схвалено на засіданні
циклової комісії філологічних дисциплін
протокол № 7 від 06 березня 2026 р.
Голова циклової комісії Алла МАРЦЕНЮК

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програму для проведення індивідуальної співбесіди з української мови для вступників на основі повної загально середньої освіти розроблено з урахуванням чинних програм з української мови для 10-11 класів (рівень стандарту) відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України від 23. 11. 2011 р. № 1392), Державного стандарту початкової загальної освіти (Постанова Кабінету Міністрів України від 20. 04. 2011 р. № 462), а також концепції «Нова українська школа».

Мета співбесіди з української мови – оцінити ступінь підготовленості вступників з метою конкурсного відбору для навчання у Відокремленому структурному підрозділі «Технологічно-економічний фаховий коледж Миколаївського національного аграрного університету».

Завдання співбесіди з української мови полягає у тому, щоб оцінити знання та вміння вступників.

Вступники повинні знати:

- основні правила вживання звуків у різних позиціях слів, чергування голосних і приголосних звуків, зміни в групах приголосних;
- правила вживання великої літери,
- правила вживання м'якого знака і апострофа;
- написання частин мови, складних слів;
- правила утворення і написання граматичних форм різних частин мови;
- види речень, способи ускладнення речень, типи зв'язків у реченнях, вживання сполучників і розділових знаків у різних видах речень;
- норми і правила публічної аргументації, що забезпечують продуктивне обговорення важливих для суспільства проблем.

Вступники повинні вміти:

- правильно писати слова з різними орфограмами, зіставляти звучання і написання слів;
- передавати на письмі звуки і звукосполучення;
- записувати складні, складноскорочені слова і аббревіатури, власні назви;
- пояснювати лексичні значення слів;
- добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні;
- уживати слова в переносному значенні;
- пояснювати значення фразеологізмів, правильно й комунікативно доцільно використовувати їх у мовленні;
- визначати значущі частини й закінчення слова;
- писати відмінкові закінчення іменників, відрізняти правильні форми іменників від помилкових;
- відрізняти правильні форми числівників від помилкових; правильно використовувати їх у мовленні;
- визначати сполучуваність числівників з іменниками;
- правильно вживати відмінкові закінчення, а також закінчення різних форм дієслова;
- грамотно писати прислівники і займенники;
- розпізнавати прийменники, визначати їхні морфологічні ознаки і правильно

- використовувати прийменники в мовленні;
- розпізнавати та правильно писати частки;
- розпізнавати й правильно писати вигуки;
- визначати головні і другорядні члени речення;
- визначати однорідні члени речення і узагальнюючі слова при них;
- визначати зв'язки сурядності і підрядності, вставні і вставлені конструкції, уточнюючі члени речення;
- розрізняти пряму і непряму мову, відповідно до цього правильно вживати розділові знаки.
- розпізнавати стилі мовлення, визначати особливості кожного з них;
- будувати діалог залежно від цілей спілкування й соціального контексту;
- надавати висловленню сенсу і змісту засобами лексики, фразеології й граматики;
- ініціювати, підтримувати, розвивати й завершувати спілкування;
- бути переконливим у своїх висловленнях, бажаним співрозмовником, привабливим і впливовим оратором.

Пропонована програма передбачає виявлення рівня знань абітурієнтів з таких розділів: «Фонетика. Графіка. Орфоепія», «Орфографія», «Лексикологія. Фразеологія», «Будова слова. Словотвір. Морфологія», «Синтаксис», «Культура мовлення і стилістика», «Практична риторика».

Розділ 1. «Фонетика. Графіка. Орфоепія»

- 1.1. Орфоепічна помилка. Орфоепічний словник.
- 1.2. Поняття милозвучності. Чергування у//в, і//й як засіб милозвучності.
- 1.3. Основні правила вимови голосних звуків.
- 1.4. Основні правила вимови приголосних звуків.
- 1.5. Наголос. Основні правила наголошування слів.
- 1.6. Нормативний наголос. Варіантне наголошування слів в українській мові. Словорозрізнявальний наголос. Форморозрізнявальний наголос. Діалектний наголос.
- 1.7. Складні випадки наголошування слів.

Розділ 2. «Орфографія»

- 2.1. Орфограма. Орфографічна помилка.
- 2.2. Орфографічний словник.
- 2.3. Принципи української орфографії.
- 2.4. Ненаголошені е, и в корені слова.
- 2.5. Апостроф.
- 2.6. Позначення м'якості приголосних.
- 2.7. Чергування голосних.
- 2.8. Чергування приголосних в українській мові.
- 2.9. Зміни приголосних при збігові їх у процесі словотворення.
- 2.10. Спрощення приголосних.
- 2.11. Подвоєння та подовження приголосних.
- 2.12. Правопис префіксів.
- 2.13. Правопис суфіксів.

- 2.14. Уживання великої літери.
- 2.15. Правила перенесення слів із рядка в рядок.
- 2.16. Написання складних слів разом, окремо, з дефісом.
- 2.17. Написання слів іншомовного походження. Правило «дев'ятки».
- 2.18. Складні випадки написання прізвищ.
- 2.19. Складні випадки написання географічних назв.
- 2.20. Розрізнення прислівників і співзвучних сполук (*збоку – з боку, зрештою – з рештою, всередині – в середині* тощо). Правила написання їх.
- 2.21. Написання *не, ні* з різними частинами мови
- 2.22. Правила графічних скорочень слів.

Розділ 3. «Лексикологія. Фразеологія»

- 3.1. Лексикографія. Сучасні лексикографічні джерела: словники, довідкова література (у числі на електронних носіях). Інформативна й нормативна функції їх.
- 3.2. Основні типи словників.
- 3.3. Довідкові медіаресурси.
- 3.4. Лексична помилка.
- 3.5. Лексичне значення слова. Слово і контекст; залежність значень слова від контексту.
- 3.6. Слововживання: вибір слова, лексична сполучуваність.
- 3.7. Слова власне українські й запозичені. Виправдані й небажані запозичення.
- 3.8. Лексичні й фразеологічні синоніми, антоніми. Синонімічне багатство української мови.
- 3.9. Пароніми. Запобігання помилок у вживанні паронімів.
- 3.10. Найпоширеніші випадки порушення лексичної норми. Кальки з інших мов, недоречне вживання українських слів у невластивому їм значенні.
- 3.11. Основні групи фразеологізмів, багатозначність, синонімія й антонімія фразеологізмів. Уживання слів у фразеологізмах відповідно до їхнього стилістичного забарвлення.
- 3.12. Утвердження лексичної норми в словниках української мови.

Розділ 4. «Будова слова. Словотвір. Морфологія»

- 4.1. Морфологічна помилка.
- 4.2. Іменник як частина мови.
- 4.3. Рід іменників (складні випадки узгодження роду іменників типу *кір, дріб, біль, нежить, пил, степ, ступінь, путь* та ін. з іншими частинами мови).
- 4.4. Паралельні родові форми іменника (*зал – зала, птах – птахи, плацкарт – плацкарта* тощо). Іменники спільного і подвійного роду. Визначення роду невідмінюваних іменників та аббревіатур, правила вживання їх.
- 4.5. Іменники чоловічого та жіночого роду, що означають назви людей за діяльністю (*поет – поетеса, поетка; директор – директорка, робітник – робітниця* та ін.).
- 4.6. Іменники, що мають лише форму однини або множини.
- 4.7. Складні випадки відмінювання іменників.
- 4.8. Закінчення іменників I відміни в орудному відмінку.

- 4.9. Закінчення іменників чоловічого роду II відміни в родовому відмінку.
- 4.10. Відмінкові закінчення іменників з конкретним та абстрактним значенням (*терміна – терміну, феномена – феномену*). Паралельні закінчення іменників чоловічого роду давального відмінка (*-ові, -еві (-єві), -у (-ю)*); іменників знахідного відмінка (назв побутових предметів (*узяв олівець – узяв олівця, написав лист – написав листа*)); іменників місцевого відмінка однини (*на коні – на коневі, в ліжку – на ліжкові, в гаї – в гаю, на торзі – на торгу*); іменників місцевого відмінка множини (*кістьми – костями, крильми – крилами, чобітьми – чоботями* тощо).
- 4.11. Закінчення іменників III відміни в орудному відмінку.
- 4.12. Словозміна іменників IV відміни.
- 4.13. Особливості кличного відмінка.
- 4.14. Творення й відмінювання чоловічих та жіночих імен по батькові.
- 4.15. Прикметник. Відмінкові закінчення прикметників.
- 4.16. Вищий і найвищий ступені порівняння прикметників. Синонімічні способи вираження різного ступеня ознаки, використання прислівників *дуже, вельми, занадто, мало, вкрай, зовсім, особливо, трохи, децю, злегка* та ін., вживання прикметникових суфіксів і префіксів зі значенням суб'єктивної оцінки (*величезний, манюсінський, тонкуватий, завеликий, старенький, предобрый*).
- 4.17. Прислівник. Ступені порівняння.
- 4.18. Прикметники, що перейшли в іменники.
- 4.19. Числівник. Складні випадки узгодження й відмінювання числівника.
- 4.20. Дієслово, дієслівні форми.
- 4.21. Складні випадки словозміни дієслів *дати, їсти, відповісти, бути* та ін.
- 4.22. Паралельні форми вираження наказового способу дієслів 1 та 2 особи множини (*ходімо – ходім, візьміте – візьміть, визначте – визначіть, підтвердьте – підтвердіть*).
- 4.23. Активні й пасивні дієприкметники.

Розділ 5. «Синтаксис»

- 5.1. Поняття синтаксичної норми. Синтаксична помилка.
- 5.2. Складні випадки синтаксичного узгодження (*УПА засвідчила; до міста Старий Самбір; у місті Чернівці*).
- 5.3. Складні випадки і варіанти синтаксичного керування (*відгук про роботу, радіти з перемоги і радіти перемозі; потреба в підручниках; не вживати заходів; не викликає довіри; враження від фільму; командувач військ; багатий на копалини і багатий копалинами; близько десятої години; переміг завдяки вам; посіяла біля хати, за нашими розрахунками*).
- 5.4. Уживання прийменників *в* і *на* з географічними назвами і просторовими іменниками (*єїдбувається в Україні, побувати в Німеччині; поглянути на Вкраїну; жити на Черкащині; піднятися на Еверест*).
- 5.5. Словосполучення з прийменником *по* (*піти по гриби; по цей день; блукати по полю; триватиме з лютого по квітень; кожному по сувенірові; зауваження по суті тощо*).

5.6. Словосполучення з прийменниками *в(у), при, за, із-за* (*посіяти у дощ; працювати в бібліотеці; росте при дорозі; за часів Мазепи; за активної підтримки*).

5.7. Вживання похідних сполучників.

5.8. Варіанти граматичного зв'язку підмета й присудка (*Він був активним учасником тих подій. Мій однокласник – директор школи. Перегляд вистави становить частину нашого плану на вихідний. Висіло багато картин; більшість громадян учора підтримали; більшість депутатів проголосувало; батько з сином відвідали; виставка-продаж вразила*).

5.9. Пасивні конструкції з дієсловами на *–ся*.

5.10. Синтаксичні конструкції з формою на *-но, -то*.

5.11. Порядок слів у реченні. Односкладні й неповні речення.

5.12. Прості ускладнені речення.

5.13. Правила побудови складних речень.

5.14. Пунктуаційна помилка.

5.15. Тире між підметом і присудком у простому реченні.

5.16. Розділові знаки у простих реченнях, ускладнених реченнях.

5.17. Кома в складному реченні.

5.18. Крапка з комою у складному реченні.

5.19. Двокрапка у складному реченні.

5.20. Тире у складному реченні.

5.21. Розділові знаки при прями́й мові.

Розділ 6. «Культура мовлення і стилістика»

6.1. Поняття мовної стійкості.

6.2. Джерела, що живлять мовну стійкість.

6.3. Стилiстична помилка.

6.4. Стилiстичне використання багатозначних слів і омонімів, синонімів, антонімів і паронімів.

6.5. Стилiстичні особливості слів іншомовного походження.

6.6. Стилiстичне забарвлення лексики. Книжна й розмовна лексика. Оцінна лексика.

6.7. Стилiстична роль неологізмів і застарілої лексики.

6.8. Стилiстичне забарвлення фразеологізмів. Виразальні можливості фразеологізмів.

6.9. Стилiстичні особливості засобів словотвору.

6.10. Стилiстичні особливості частин мови.

6.11. Вимоги до вживання синтаксичних одиниць у різних стилях.

Розділ 7. «Практична риторика»

7.1. Риторика як мистецтво, наука й навчальна дисципліна. Роль риторики в сучасному світі.

7.2. Мовленнєва ситуація. Елементи мовленнєвої ситуації (мовець (адресат), слухач (аудиторія), предмет мовлення, умови успішного спілкування).

- 7.3. Особистість мовця (чарівність, артистизм, упевненість у собі, ширість, обізнаність, об'єктивність, доброзичливість). Риси гарного співрозмовника.
- 7.4. Вимоги до мовлення оратора. Комунікативний стан мовця.
- 7.5. Аудиторія (слухач, слухачі). Види слухання. Цілі слухання. Моделювання аудиторії. Контакт з аудиторією. Прийоми налагодження контакту.
- 7.6. Текст як одиниця спілкування. Етапи підготовки тексту виступу. Види читання і записування тексту виступу. Естетика тексту.
- 7.7. Ефективність мовлення. Стратегія і тактика мовленнєвої поведінки. Комунікативний намір.
- 7.8. Мовленнєвий вчинок. Мовленнєва подія.
- 7.9. Інформаційні жанри (представлення, пояснення, інструкція, повідомлення)
- 7.10. Діалогічні жанри (бесіда, телефонна розмова, листування).
- 7.11. Оцінювальні жанри (похвала, осуд, рецензія, характеристика).
- 7.12. Етикетні жанри (привітання, вибачення).

ПИТАННЯ ДО СПІВБЕСІДИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

1. Функціональні стилі сучасної української літературної мови.
2. Офіційно-діловий стиль сучасної української літературної мови та його суттєві риси.
3. Основні випадки уподібнення приголосних звуків.
Звуки мови. Голосні і приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінки і глухі.
4. Український алфавіт. Співвідношення звуків і букв, звукове значення букв я, ю, є, ї, щ та буквосполучень дз, дзь, дж.
5. Склад. Наголос. Ненаголошені голосні.
6. Спрощення в групах приголосних.
7. Основні випадки чергування у-в, і-й.
8. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів.
9. Сполучення йо,ьо. Правила вживання знака м'якшення.
10. Правила вживання апострофа.
11. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків.
12. Правопис префіксів і суфіксів.
13. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків.
14. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах.
15. Написання слів іншомовного походження.
16. Спільнокореневі слова і форми слів. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення.
17. Вимова і написання префіксів з- (зі-, с-), роз-, без-, пре-, при-, при-.
18. Основні способи словотворення в українській мові. Зміни приголосних при творенні слів.
19. Написання найпоширеніших складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів.

20. Лексичне значення слова. Однозначні і багатозначні слова. Пряме і переносне значення слів. Синоніми, антоніми, омоніми.
21. Загальноживані слова. Діалектні та професійні слова. Стилiстична диференція української лексики. Запозичені слова.
22. Поняття про фразеологізми. Типи фразеологізмів.
23. Групи слів за значенням: омоніми, синоніми, антоніми, пароніми.
24. Лексика української мови за походженням: власне українська лексика та лексичні запозичення з інших мов.
25. Загальноживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни.
26. Застарілі й нові слова (неологізми).
27. Поняття про самостійні та службові частини мови.
28. Іменник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
29. Назви істот і неістот, загальні і власні назви.
30. Рід, число, відмінок іменників.
31. Відміни іменників. Правопис відмінкових закінчень іменників.
32. Невідмінювані іменники. Способи творення іменників.
33. Правопис найуживаніших суфіксів іменників. Велика буква у власних назвах.
34. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові.
35. Кличний відмінок іменників.
36. Прикметник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
37. Якісні, відносні та присвійні прикметники.
38. Ступені порівняння прикметників, їх утворення.
39. Правопис відмінкових закінчень і найуживаніших суфіксів прикметників. Написання складних прикметників.
40. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників.
41. Правопис **н** та **нн** у прикметниках і діеприкметниках.
42. Не з різними частинами мови.
43. Числівник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Числівники кількісні (власне кількісні, неозначено-кількісні, дробові, збірні) і порядкові. Числівники прості, складні і складені.
44. Відмінювання кількісних і порядкових числівників. Правопис числівників.
45. Особливості правопису числівників.
46. Узгодження числівників з іменниками.
47. Уживання числівників для позначення часу й дат.
48. Займенник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди займенників.
49. Відмінювання займенників. Правопис займенників.
50. Правопис неозначених і заперечних займенників.
51. Дієслово як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Неозначена форма дієслова.
52. Способи дієслова (дійсний, умовний, наказовий). Творення форм умовного та наказового способів дієслів.
53. Види дієслів (доконаний і недоконаний). Часи дієслів.
54. Дієслова I і II дієвідмін. Особа і число. Безособові дієслова. Способи

- творення дієслів. Правопис дієслів.
55. Дієприкметник як особлива форма дієслова: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
 56. Активні і пасивні дієприкметники, їх творення.
 57. Відмінювання дієприкметників. Дієприкметниковий зворот.
 58. Безособові дієслівні форми на -но, -то. Правопис дієприкметників.
 59. Дієприслівник як особлива форма дієслова: загальне значення,
 60. Прислівник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
 61. Ступені порівняння прислівників. Способи їх творення. Правопис прислівників.
 62. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу.
 63. Прийменник як службова частина мови. Правопис прийменників.
 64. Сполучник як службова частина мови. Правопис сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови.
 65. Частка як службова частина мови. Правопис часток.
 66. Вигук як частина мови. Правопис вигуків.
 67. Словосполучення. Будова і типи словосполучень за способом вираження головного члена.
 68. Просте речення. Види речень за метою висловлювання: розповідні, питальні, спонукальні. Окличні речення.
 69. Члени речення (підмет і присудок; додаток, означення, обставини), способи їх вираження та різновиди. Прикладка як різновид означення. Порівняльний зворот.
 70. Розділові знаки в кінці речення. Тире між підметом та присудком. Розділові знаки при прикладках і порівняльних зворотах.
 71. Речення двоскладні і односкладні. Різновиди односкладних речень. Повні й неповні речення. Тире в неповних реченнях.
 72. Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Розділові знаки.
 73. Речення зі звертанням. Розділові знаки при звертаннях.
 74. Речення зі вставними словами, словосполученнями й реченнями, їхнє значення. Розділові знаки.
 75. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення.
 76. Речення з відокремленими прикладками.
 77. Відокремлені додатки, відокремлені обставини. Розділові знаки .
 78. Складносурядне речення, його будова. Розділові знаки в складносурядному реченні.
 79. Складнопірядне речення: його будова. Основні види пірядних частин. Розділові знаки в складнопірядному реченні.
 80. Складне речення з кількома пірядними.
 81. Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.
 82. Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку, розділові знаки в ньому.
 83. Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Розділові знаки, в конструкціях із прямою мовою.

84. Цитата як різновид прямої мови. Розділові знаки в конструкціях з цитатою.
85. Діалог. Розділові знаки при діалозі.
86. Основні вимоги до мовлення: змістовність, послідовність, багатство, точність, доречність, виразність, правильність. Мовленнєві помилки.
87. Поняття про текст. Поділ тексту на абзаци. Мовні засоби зв'язку речень у тексті.
88. Поняття про стилі мовлення: розмовний, науковий, художній, офіційно- діловий і публіцистичний.
89. Роль риторики в сучасному світі.
90. Особистість мовця. Риси гарного співрозмовника.
91. Вимоги до мовлення оратора. Комунікативний стан мовця.
92. Види слухання. Цілі слухання. Моделювання аудиторії. Контакт з аудиторією. Прийоми налагодження контакту.
93. Текст як одиниця спілкування. Етапи підготовки тексту виступу.
94. Ефективність мовлення. Стратегія і тактика мовленнєвої поведінки. Комунікативний намір.
95. Мовленнєвий вчинок. Мовленнєва подія.
96. Інформаційні жанри (представлення, пояснення, інструкція, повідомлення)
97. Діалогічні жанри (бесіда, телефонна розмова, листування).
98. Оцінювальні жанри (похвала, осуд, рецензія, характеристика).
99. Етикетні жанри (привітання, вибачення).
100. Види читання і записування тексту виступу. Естетика тексту.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ВІДПОВІДЕЙ ВСТУПНИКІВ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ (СПІВБЕСІДА)

Співбесіда проводиться в усній формі. Питання для співбесіди складені відповідно до програми з української мови і охоплюють весь зміст курсу української мови повної загальної середньої школи.

Кількість балів	Критерії оцінювання
1-99	<p>Вступник співбесіду не склав, якщо:</p> <ul style="list-style-type: none"> - виявляє фрагментарні знання й часткове розуміння основних положень конкретної теми; - викладає матеріал не досить повно і допускає суттєві помилки у формулюванні правил; - не вміє глибоко і переконливо обґрунтувати свої помилки і відчуває труднощі під час підбору прикладів; - викладає матеріал непослідовно і допускає суттєві помилки у мовленнєвому оформленні відповіді.
100-150	<p>Вступник співбесіду склав, якщо:</p> <ul style="list-style-type: none"> - не досить повно викладає матеріал і допускає помилки в формулюванні правил; - виявляє достатньо повне розуміння матеріалу; - аргументує свої думки, але не застосовує знання на практиці; - наводить необхідні приклади тільки за підручником; - викладає матеріал непослідовно і допускає помилки у мовленнєвому оформленні відповіді.
151-189	<p>Вступник співбесіду склав, якщо:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ґрунтовно і повно викладає матеріал; виявляє достатньо повне розуміння матеріалу; - аргументує свої думки, застосовує знання на практиці; - наводить необхідні приклади не тільки за підручником, а й самостійно складені; - викладає матеріал послідовно і правильно з огляду на норми літературної мови; - допускає деякі помилки, які сам виправляє після зауваження, та поодинокі недоліки в послідовності викладання матеріалу і мовленнєвому оформленні.
190-200	<p>Вступник співбесіду склав, якщо:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ґрунтовно і повно викладає матеріал, виявляє повне розуміння матеріалу; - аргументує свої думки, застосовує знання на практиці; - наводить необхідні приклади не тільки за підручником, а й самостійно складені; - викладає матеріал послідовно і правильно з огляду на норми літературної мови.

Час на підготовку – 30 хвилин. Вступник одержує п'ять питань, перелік яких надано у питаннях для співбесіди з української мови.

Члени комісії для проведення співбесіди відмічають правильність відповідей в аркуші співбесіди, який по її завершенню підписується вступником та членами відповідної комісії.

Оцінювання рівня знань вступників проводиться кожним із членів комісії для проведення співбесіди.

Загальний бал оцінювання рівня знань встановлюється за результатами відповідей вступників та на підставі обговорення членами комісії для проведення співбесіди кількостей набраних вступниками балів.

Інформація про результати співбесіди оголошується вступникові в день її проведення.

Рекомендована література

1. Авраменко О. М. Українська мова : підруч. для 11 кл. загальноосвіт. навч. закладів. Київ : Грамота, 2019. 160 с.
2. Глазова О. П., Кузнецов Ю. В. Українська мова : підруч. для 9 кл. загальноосвіт. навч. закладів. Харків : Ранок, 2009. 226 с.
3. Голуб Н. Б., Ярмолюк А. В. Українська мова : підруч. для 9 кл. загальноосвіт. навч. закладів. Київ : Педагогічна думка, 2017. 308 с.
4. Заболотний В. В., Заболотний В. П. Українська мова : підруч. для 9 кл. загальноосвіт. навч. закладів. Київ : Генеза, 2017. 272 с.
5. Заболотний В. В., Заболотний В. П. Українська мова : підруч. для 10-го кл. закл. заг. серед. освіти. Київ : Генеза, 2018. 192 с.
6. Заболотний В. В., Заболотний В. П. Українська мова : підруч. для 11-го кл. закл. заг. серед. освіти. Київ : Генеза, 2019. 243 с.
7. Міляновський Е. Шкільний довідник з української мови. 5-11 клас. Тернопіль: Підручники і посібники, 2003.
8. Ужченко В. Д., Ужченко Д. В. Українська мова: На допомогу абітурієнту. Київ : Форум, 2002.
9. Український правопис / НАН України, Ін-т мовознавства ім. О. Потебні; Інститут української мови. Київ : Наук. Думка, 2019.
10. Федчук Л., Шевчук Т. Практикум з української орфографії та пунктуації. На допомогу вступнику. Методичний посібник. Рівне : РДГУ, 2000.

Викладач української мови,
спеціаліст вищої категорії, викладач-методист

 Алла МАРЦЕНЮК

Розглянуто і затверджено на засіданні
приймальної комісії Відокремленого
структурного підрозділу «Технологічно-
економічний фаховий коледж
Миколаївського національного аграрного
університету»
(протокол № 3 від «25» 03 2026 р.)

Відповідальний секретар приймальної комісії Ліна МАНДРИК